

Mr. SPEAKER.—The question is :
“That the Mysore Appropriation Bill, 1962 be passed.”

The motion was adopted

VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS IN ADVANCE (VOTE ON ACCOUNT) FOR THE YEAR 1962-63.

DEMAND NO. 1—TAXES ON INCOME OTHER THAN CORPORATION TAX

Sri R. M. PATIL (Minister for Home).—Sir, on the recommendation of the Governor of Mysore, I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 83,000 be granted in advance to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the part of the financial year for the period ending 31st day of July 1962, in respect of ‘Taxes on Income other than Corporation Tax’.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 83,000 be granted in advance to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the part of the financial year for the period ending 31st day of July 1962, in respect of ‘Taxes on Income other than Corporation Tax’.”

1-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—This motion as well as the other Demands, i.e., Demands Nos. 2 to 54 are before the House.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—We have not got copies of the Demands.

Mr. SPEAKER.—They have been circulated.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—No, Sir.

Mr. SPEAKER.—I shall verify.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈಗೇನು ಮಾಡೋಣ ಹೇಗೆ? ನಾವು ಯಾವ ದಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೋ ಯಾವುದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಇಂತಹ ಪರ್ಸನ್ಯೂರಲ್ ದಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಾನೇ, ನಾವು ಮಾತನಾಡಲು ಅನುಕೂಲ : ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆಯೇ ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ?

Mr. SPEAKER.—I very much appreciate the point that has been raised and for the inconvenience caused to the members I am really not happy about it, but I should say one thing. The Hon'ble Member is not right in accusing the Government for this reason. It is not the duty of the Government to distribute papers to members, but it is the duty of the Legislature Secretariat to attend to it and that is practically my duty in seeing to it. I shall certainly see that all papers are supplied to members without any avoidable delay and as sufficiently early as possible.

***ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ (ಮದ್ದೂರು).**—ಸಭಾ ಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಪ್ರಸಕ್ತ ಅಧಿವೇಶನ ಪುರುಷಾದ ದಿನವೆಂದ ಈ ವಿರೋಧಿ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರತಕ್ಕ ನಮಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ವಿಚಾರ ಒಂದಿದೆ. ಈ ಸಭೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯಾವುದೇ ಬಿಲ್ ಕಾಪಿಗಳಾಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪಾಸಾದ ಕಾಪಿಯಿಂದ ಪಿಡಿದು ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಕಾಪಿ ಸಹಿತ ಇದುವರೆಗೂ ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಭಾವನೆ ಮುಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಇನ್ನಾದರೂ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಸಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—If the Hon'ble Member feels that what he has got is something incomplete it would not be right because along with the Budget papers. The list of motions for demands for grants on account were also given to Hon'ble Members. It was not full and complete because their break up was not mentioned therein. The proper motions with those details have now been placed before the House, but all the necessary information to enable the members to participate in the debate had been furnished to the members at the time of the presentation of the Budget itself.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಾವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಶರಣವಹಿಸಿ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಡಿರ್ಟೀಲ್ಸ್ ಅದರಲ್ಲಿ ರಬ್ಬಲ್ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ break-up ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—If my friend does not choose to look into the papers I cannot possibly help. In the green

booklet containing the figures of Vote on Account supplied to members there is this motion : "I beg to move that a sum not exceeding Rs. 57,51,58,000 be granted in advance....." There the break-up has not been given and so in order to bring it in conformity with the Statute the break-up has now been given in the form of various motions, but if the Hon'ble member had cared to look to the succeeding pages from page 2 to page 7 of the booklet he could have found these figures ; he will not discover anything new in the list of motions for Vote on Account that are now supplied.

Then I would like the members to bear two things in mind. We have already had discussion on the Supplementary Demands and a large number of members have participated in the discussion and then they have full opportunity to express their sentiments and their view-points for and against the subjects under consideration. The Vote on account is practically a part of the budget though the Demands are not put to vote as such, but the final vote on account will cover the debate on the motions also. Thereafter we will have a regular discussion on the Budget. Then also there will be full scope for members to participate in the discussion. So those who have already participated in the earlier discussion will kindly excuse me if my eye does not catch them and I call upon members who have not participated in the earlier discussion on the budget to speak.

With regard to the discussion on the Vote on Account I should like to say that the scope of discussion is limited. Generally there will be no discussion on Vote on Account because this amount is given purely to run the Government for a limited period, but here we have a convention or custom of debating it and so one day has been set apart for it. Therefore consistent with the time allotted for its discussion, members will kindly see as to which of them would like to participate in the present discussion and which of them would like to participate in the discussion on the Budget later when a similar situation arises and try to be as brief as possible in their remarks.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ. — ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಭಾಪತಿಯವರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ Vote on Account ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಈ ಸಭೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಮುನ್ಸೂಚನಾಪತ್ರ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ದೀರ್ಘಕಾಲವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ Vote on Account ಮೇಲೆ General Administration ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೆರಡು ಅಂಶಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು General Administration ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು Vote on Account ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್‌ಗೆ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಲೇ ಲಕ್ಷ ೬೮ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಹತ್ತನೆಯ ಡಿವೈಯಂಡಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಒಂದು ಬಾ ಬಿ ನಲ್ಲಿ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ೭ ಲಕ್ಷದ ೬೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಈಗ ಹೋದಸಾರಿ ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗಿ ಗಿಂತ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ. ಅವರ ಎರಡನೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ತಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವ ಒಂದು ಆಸಕ್ತಿ ಸಹ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಈ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ಒಂದು ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆ ನಡೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಖಾತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏಕಾ ಏಕಿ ದೆಹಲಿಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಅವರು ಬಹಳ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ತುಂಬಾ ಸಂದಿಗ್ಧವಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ತೋರಿಸಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಸಖ್ತಿ ಮೆಂಟರಿ ಡಿವೈಯಂಡಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆ; ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯ ಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಆ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂದೆ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಕೇವಲ ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಒರ್ಚನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಸಭಾನಾಯಕರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಂಡಲ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಒರ್ಚು ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸತಕ್ಕ ಹಣಕಾಸಿನ ಮುನ್ಸೂಚನೆಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾಗಿದೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ನಂಬಿಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಒರ್ಚು ಆಗಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅಷ್ಟು ಹೇಳದರೂ ಕೂಡ, ಏನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೆಕ್ಕಾಚಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದರೂ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಒರ್ಚು ಆಗಬಹುದು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ರೆಕ್ಕಾಪತ್ರ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ದೇಶದ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೆಂದು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಒಂದು ಅರ್ಥಿಕ ಶಾಖೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಮಾಡದೇ ಇರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ೫೭ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಎಂದು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಅಧೈರ್ಯದಿಂದ ಇದ್ದೇವೆ. ಯಾವ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಕೊಡೋಣ? ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ, ಹಗುರವಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಂದಾದರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ನಾನು, ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸಬಲ್ಲರು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮಗಿದ್ದ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ ಹೋಗಿದೆ. ಏನಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದ್ದೀರಿ. ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂರು ವಾರಗಳು ಆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಾವು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ! ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಲ!...

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯ ನಾಯಕರಾಗಿರತಕ್ಕವರನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮೂರುವಾರ ಆಯಿತು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಾಹಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಳಿಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ವಾತಿ, ಸಾಹಸ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ, ದೇಶದ ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾದ ಸರ್ಕಾರ ಬೇಕಾಗಿದೆ. Planned

Economy ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಯೋಜನೆ ಆಯಿತು. ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ಲಾನ್‌ನನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭದ್ರವಾದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರ ಇರಲಿ, ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮತ್ತು ಭದ್ರವಾದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ರಚನೆ ಆಗಬೇಕು. ಅಂತಹ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ತಮ್ಮಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ನಾಯಕರಾದ ಮೇಲೆ ತಾವು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ತಮ್ಮಿಲ್ಲದೇ ಅವರು ದೆಹಲಿಯಿಂದ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ದೆಹಲಿಗೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು, ಎಂದು ಬಹಳ ನೊಂದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನ ಬಹಳ ಕುತೂಹಲದಿಂದ 1962ನೇ ಜುಲೈನವೊಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರ ಮೇಲೆ ಮಮತೆ ಇಟ್ಟು 139 ಜನರನ್ನು ಆರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಿನ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಸುಖ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸಲಿ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ 139 ಜನರನ್ನು ಆರಿಸಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟರು. ಆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳಾಗಿವೆ. ಅವನ್ನು ನಾವು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಜುಲೈನವೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರನ್ನು ಮೆರೆಯಿರು, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಧೈರ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಇದ್ದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಆಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ರಾಮರಾಜ್ಯ ಮಾಡಿಯಾರು ಎಂಬ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿದರು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಿನ್ನ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಆಕಡೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಾವು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ರಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಆವರಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಯಾರು; ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಲ್ಲರು; ಯಾವ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ಖಜಾನೆಗೆ ತುಂಬಿಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಅಶಕ್ತರಾದ ಸಭಾ ನಾಯಕರು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದು ಸಭಾಪತಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಒಟ್ ಆನ್ ಅಕೌಂಟ್ ಬಾಬಿಗೆ ಸಭೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ವಿರೋಧವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ಒರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಒರ್ಚು

ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದೆರಡು ಬಾಬುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ ೧೭, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅಪಾರವಾದ ಹಣವನ್ನು ಈ ಒಂದು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನುಮಾರು ೧೭ ಕೋಟಿ ೭೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿಗೆ ನುಮಾರು ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ರೋಷ ದೋಷಗಳಿವೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀತಿ ಮಾಡಿರುವಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಪುರಸ್ಕಾರ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾದ ನೀತಿ ಇಲ್ಲ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯದು ಒಂದೊಂದು ನೀತಿ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಬಂದಾಗ ಒಂದೊಂದು ತರಹದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನೀತಿಯನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನೀತಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿ ಬಂದಾಗ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಭೂದಾನ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನ್ಯಾಯಗಳು ಸರ್ವೋದಯ ದಿನವಾದ ಜನವರಿ ಮೂವತ್ತನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಲು ಹೊರಟರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರಿಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರಿಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನೀತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಯಾವ ಭಾಷೆ (ಮೀಡಿಯಂ)ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫೋರಂ ಇದ್ದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಫೋರಂ ಇದೆ. ನಮ್ಮದು ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಇದೆ ಎಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ದೊರೆಯುವುದು ಬೇಡ; ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ, ಆ ಮೀಡಿಯಂ ಆಫ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರವೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಡೆಯಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಸರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎರಡು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೀಡಿಯಂ ಏನಿರಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು

ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲ ನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಇರಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಎಂಥಾ ಸಂಕಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಫೇಲಾಗುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 90 ಜನ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಫೇಲ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ ನಮ್ಮ ಮಾತೃ ಭಾಷೆ ಅಲ್ಲ. ಪರಕೀಯರ ಭಾಷೆ. ಅದು "optional subject" ಅಲ್ಲ "compulsory subject" ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇರಿದ್ದೀರಿ. ಕನ್ನಡ ಬೇಕಾದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಇಂಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಓದಿಯೇ ಓದಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಫೇಲ್ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಂಥಾ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇರಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಫೇಲ್ ಮಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದಂಥಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80 ಜನರನ್ನು ಆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಿಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೮೦ರಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಫೇಲ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ. ಕನ್ನಡ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕನ್ನಡ ದಲ್ಲೇ ಓದುವವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದು ಪಾಸಾಗಿರುತ್ತಾರೆ; ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಜ್ಞಾನದಮಟ್ಟ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಜ್ಞಾನದ ಅಳತೆಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಅಳೆಯಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿಷಾದಕರವಾದ ಸ್ಥಿತಿ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯದ ಭಂಡಾರ, ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೀತಿಯನ್ನು ನೆರನದ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನೇ ಕೊಲೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇಂಥ ಪ್ರಮುಖ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಬಡ್ಲೆಟ್ ಚರ್ಚೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಸಂಬಂಧವಾದ ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಮೊದಲ ದಿವಸ ಸೇರಿದಾಗ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ತಾವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಾರನೆಯ ದಿವಸ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು, ತಾವು ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಬೇಕೆಂದು ಯದ್ದರೂ, ಕಾವೇರಿ, ಹೇಮಾವತಿ ಜಲಾಶಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವ ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಾಡಿದರು. ಕಾವೇರಿ ಮತ್ತು ಹೇಮಾವತಿ ಜಲಾಶಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವುದರಿಂದ, ಆ ಜಲಾಶಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇನು ಮಾಪಾಡೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಜಲಾಶಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಬೇರೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೋ ಬಿಡುತ್ತಾರೋ, ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರುವಾಗ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೇಕೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಗಳು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸಿದರೂ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಒಂದೊಂದು ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನಾ ಒಂದೇ ನೀತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಬಂದಾಗ ಒಂದೊಂದು ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಮಾವತಿ ಜರಾಶಯ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಗೊರೂರಿನ ಹತ್ತಿರ ಜರಾಶಯ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಾಗ ಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜನರು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಸರಕಾರದವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೋದ ಸಾರಿಯ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ ಎನಾ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂ ಕೂಡ ಬರ್ಚಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಕೆಲಸವಾಗದೇಯಿದ್ದರೂ ನೂತನ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಕಾವೇರಿ, ಹೇಮಾವತಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಜನರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಾಂಬು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

Sri VEERENDRA PATIL.—Is it a Press Statement?

Sri S. SHIVAPPA.—The Chief Minister has said though it was none of his business

Sri VEERENDRA PATIL.—I want to know from the Hon'ble Leader of the Opposition whether it is a Press Statement issued by the Chief Minister or a letter released by the Secretary, Coorg Voters' Association.

Sri S. SHIVAPPA.—In a letter the Chief Minister has written to the Secretary of the Coorg District Congress that he is going to revise the policy of these projects. A letter from the Chief Minister is as good as a policy statement of the Chief Minister. The Chief Minister is also the Leader of this House.

Sri ANGADI CHANNABASAPPA.—The Hon'ble Minister has no right to put such a question. What happens within his Government, he ought to know. He should have known it.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಈ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮರುಘಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೊಂದಲವನ್ನು

ತಂದರಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾವೇರಿ ಜರಾಶಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾದರೆ ಆ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಜಮೀನು ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವ ಜನರು ತಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇವರಿಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವ ಜರಾಶಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೂ ಭೂಮಿ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗದಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಜರಾಶಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಭೂಮಿ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗಲೇ ಬೇಕು, ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗಲೇಬೇಕು. ಇಂಥ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ಈ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿ ನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಈಗ ಅದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ ನ್ಯಾಯ? ಹತ್ತಾರು ಯೋಜನೆಗಳಿರುವಾಗ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡದೆ ಕೇವಲ ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣ? ಬೇರೆ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥ ಮನವಿಗಳು ಬಂದಿವೆ, ಅವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ರಾಜಕೀಯವೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲೇ ಎಡವಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಬೇಡವಾದುದನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಹೀಗೆಮಾಡಿ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಣ್ಣ ಹಾಕುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿನ ಬೇಕು. ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಜನರು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರನ್ನು ಹೆದರಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ನೀವು ನಮಗೆ ಒಟ್ಟು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಹಿಂಬಾಲಕರು ಬಂದು ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದವರ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂಥವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುನ್ನೂರಿನೆ ಕೊಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೇ ಎನಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬಾರದು. ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಕಾಣಬೇಕು; ನ್ಯಾಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ Vote on Account ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಎರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—Business Advisory Committeeಯವರು Vote on Accountಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದು ದಿವಸ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಮೊದಲನೆಯ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದಿಲ್ಲ. It does not find a place in the report of the Business Advisory Committee. May I know what is the time allotted or provided for this Vote on Account?

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member is right. It is not covered by the Business Advisory Committee, because it is not a Bill or Bills to replace Ordinances. The time allotted for it is one day, i.e., today.

2-00 P.M.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯದ ಬಾಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಜರಿಲ್ಲ. ಪೋರ್ಟ್ ಆನೌಅಕೌಂಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮೇಲೆ ಇದೇ ಚರ್ಚೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಆಯವ್ಯಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ ಬಹಳ ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೊಸಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ತುಂಬ ಅನುಭವವಿದೆ. ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಂದರೆ ಈ ಸಭೆಯ ನಾಯಕರೂ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆಗಿರುವವರು, ಇಂಥವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ನಾವು ಯಾರನ್ನು ಕುರಿತು ಏನು ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕು? ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರುವವನಕ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಅವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕಟ್‌ಪೋಷನ್ಸ್ ಅಥವಾ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಪೋರ್ಟ್ ಆನೌ ಅಕೌಂಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪೂರ್ತಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಅವಸರವಾಗಿ ಮಾಡುವಕೆಲಸವಲ್ಲ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅವಸರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಲೋಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನತೆ ಕೂಡ ನಮ್ಮಿಂದ ಏನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಈಡೇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಮ್ರವಾಗಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಅಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಎರಡನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಗತ್ಯವೇನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri ANGADI CHANNABASAPPA.— I completely agree with Sri Gopal Gowda because.....

Mr. SPEAKER.—If the Hon'ble Member agrees with him, then there is no need to add any new point because it is not open for debate.

Now the Hon'ble Member Sri Gopal Gowda has raised three points in a brief speech. The first is with regard to the Appropriation Bill. That has already been dealt with by me and I do not know why he has raised it again. Evidently he was desirous of raising it at the time when the Leader of the Opposition did not yield and so he has now utilized the opportunity for raising that point. As I have said, I have already dealt with that point and so I need not deal with it again.

His next point is that the debate on the Vote on account should be adjourned to some date after the Second. So far as the adjournment of the debate on the VOTE ON ACCOUNT is concerned, the debate cannot possibly be adjourned for the reason which I have already mentioned that this matter has to be dealt with before then.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಇವೊತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—I am happy that the Hon'ble Member realises the importance of Vote on Account and agrees that the debate need not be adjourned. The debate will go on. As regards the reply to the debate, I do not know whether it is too early for him to think that the concerned Ministers are not here because what all points he is going to raise are yet to be seen. The Hon'ble Ministers who are here are entitled to reply not only on their behalf but also on behalf of other Ministers who are not able to be present on the floor of the House. I really do not think that there is any scope for adjourning the debate. Those that are anxious to participate in the debate now will do so.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಹಣಕಾಸಿನ ಮನೂಬೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—I will bear it in mind. Let the debate proceed. As

(MR. SPEAKER)

the debate proceeds, I will see what is to be done. I will certainly give as much time as possible.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದೇವಯ್ಯ (ಮಂಡ್ಯ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾ ಪತಿಯವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ.

*Sri B. P. KADAM (Karwar).—Sir, I wish to make a few remarks on the Demands for grants placed before us. The Chief Minister and also Finance Minister, has stated that we shall have to face a considerable deficit. Considering the deficit in a large number of States, the deficit in our State by itself is not large, but we have to take into consideration various factors to see that this State advances economically, industrially educationally and culturally. We are sincerely interested in seeing that the State makes rapid progress in all spheres and becomes a Welfare State and becomes a very important constituent of this great country, that is ours. It is not true to say that a few members or all members who have been elected on the M. E. S. ticket here are only interested in their demand. Certainly they are interested in their demand, but they are also interested in seeing that there is rapid progress in the entire State and that the State becomes a Welfare State as early as possible. They are also interested in seeing that the administration of the State is as clean as possible. With these few preliminary remarks, I wish to go to a few details.

The deficit which is shown here, though small, is a bit striking. The Chief Minister has made certain suggestions to meet the deficit. I for one feel that the deficit could be met by austerity if we follow certain well-laid down principles regarding economy. With due respect to the Ministers and aspirant Ministers—because I have no ill-will against anybody & I have goodwill towards all—I think it would be better if the State has only a very small cabinet. Our State has got a

population of a little over two crores. In the former Bombay State in 1952-53 when it had a population of over three crores, as some of us who have seen it know that there were only nine Ministers and nine Deputy Ministers. At that time, I can say with authority, all the Deputy Ministers except one or two, were suffering for want of work. I say this with a full sense of responsibility that except one or two all the Deputy Ministers were then suffering for want of work. That being the case for a State with a population of over three crores, I feel that the present Cabinet for our State is not at all small and it is quite sufficient to deal with the administration of the State. I do not subscribe to the view that a large number of Ministers and Deputy Ministers will go to improve the administration. If we have a large number of Ministers and Deputy Ministers they have to be provided with gorgeous bungalows and gorgeous cars which the State cannot afford. There are also rumours that representation has to be given in the Cabinet to castes and communities. If Ministries are formed on the basis of castes and communities, that will never go to improve the administration. What we want is only a few number of Ministers with honesty and integrity and devotion for public service irrespective of their caste or creed. There is no question of caste or creed that is my first stand. Therefore, I submit that it is the prime duty of the Government to see that the Cabinet should be as small as possible. We have got a few Ministers here and well there are efforts to raise the number. As I said before, it is not necessary to increase the number. There are a number of Offices which have been occupying rented buildings. These offices can conveniently occupy the buildings which are meant for the Deputy Ministers and would-be Ministers. Much rent, car allowances, pay, etc., can be saved thereby. Let this State set an example by having the minimum Ministry possible. No less a person than the Prime Minister of India stated only on the 22nd of this month that the commi-

tees were growing in number like anything. In the same speech he has made a reference to the fact that there is a tendency to have large Cabinets. The Prime Minister has said that the committees are so large and so innumerable that addressing them is just like addressing public meetings. So, in that context let us set an example not only for this State but for all the other States as well that this State will have a broad-based Ministry irrespective of the consideration of caste, creed and regionalism interested in working only for the welfare of the State selflessly and zealously.

Next comes the question of minimum staff. I honestly feel that in the Secretariat as well as in the various Departments there is excess of staff. Whenever some one is disgruntled, some committee is set up and some more posts are created. If there had been time, I would have substantiated my statement. Reports like the Gorwala Committee Report have not come too late and the recommendations of such an austerity committee should be strictly given effect to. Let there be a ruthless attitude in this matter because we have to create confidence in the public that we want to observe economy and austerity. With this remark I feel that Government would be wise enough to cut down the staff wherever there is surplus.

Then, the Hon'ble the Chief Minister himself stated the other day that there was leakage in the collection of taxes like Sales Tax. It is a fact and if the officers themselves behave responsibly, not only a couple of crores but even more could be collected. There should be tightening up of the work of the Anti-Corruption Department and it should be very vigilant and deal with the corrupt people very ruthlessly. It is an acknowledged fact that this Department is not at all effective in this State as is effective in the State of Maharashtra. What is the total number of people who have been brought to book and prosecuted? The number of people with influence who have been hauled up forms a narrow section of the people and they can be counted on one's fingers. That should

not be the case. Without any regard for the caste of the person or the post he holds, corrupt people must be brought to book and the public must be made to feel a sense of confidence in Government. In that case, not only much revenue can be collected but the administration will also become clean.

The Hon'ble the Chief Minister is perfectly right when he said that the introduction of further prohibition had been staggered. Though it is the policy of the Government of India to introduce prohibition and though the introduction of prohibition is a directive principle of the Constitution, may I humbly and respectfully ask whether the prohibition that is introduced so far in the various districts of the State has been working satisfactorily and served the purpose by and large? I would like to point out a number of villages in my district where people have begun to drink either distilled liquor or liquor imported from various places and the liquor consumed is of such quality that it will adversely affect the health of men, women and children. If you visit certain localities, it will stagger you and I wonder whether after 50 or 60 years you will be able to see anybody in that locality. Possibly to please somebody at the top it has been introduced, and if every respectable person either here or outside consults the people as to the success or otherwise of prohibition, I am sure, he will be satisfied beyond all reasonable doubt that it has failed and failed miserably. It has not only brought various States down economically but has also affected the health of the people. Therefore, it is time we reconsider whether the purpose of the prohibition policy has been served. I do not mean that people should drink. No doubt, people should not drink. But I am firmly of the opinion that prohibition has not served its purpose; on the contrary, it has brought about the worst possible repercussions and the degradation of the people which, if not checked, will seriously affect the future generation.

Then, I wish to offer a few remarks about the Agricultural Department. It

(SRI B. P. KADAM)

was said by all people from the Government of India down to the Gram Savaks that by the end of the Second Five-Year Plan this country would be self-sufficient in food. Right from the beginning of Independence till this year except during a brief period of 1953-54, this country has been deficit in foodgrains and has been importing corn from European or some other foreign countries to the tune of 100 to 150 crores of rupees every year. Even though last year it was said that by the end of the Second Five-Year Plan this country would be self-sufficient in food grains, the Food Minister of the Government of India, Sri S. K. Patil, went to America and struck a wonderful magic deal to import corn to the tune of Rs. 600 crores.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member must limit his remarks to the business before the House.

Sri B. P. KADAM.—What I was pointing out was that the deficit of corn pervades all sections and all the States and the deal struck by Sri S. K. Patil was not meant for certain areas excluding this State.

Mr. SPEAKER.—The policy of the Central Government cannot be criticised.

Sri B. P. KADAM.—I am not criticising the policy of the Central Government but I am pointing out that the deficit affects this State also. Of course, I shall not dilate furthermore on that, but all that I am going to suggest is that food deficit is a matter which staggers everybody. So, what is the way out? The way out is to create confidence in the public and that can be created by enthusiastic officers and by enthusiastic Ministers also.

Once the Prime Minister said that the Agricultural Department was not handled properly and that no importance was paid to it. He said it nearly five years back. Therefore, the Agricultural Department is not given any importance by any Government including this Government. I suggest that the Agricultural Department may be taken over by the Chief Minister. In that case only there

would be quick improvement in all the States and signs of enthusiasm would be created in all the districts. It is my earnest desire that enthusiasm must be created in all the districts and that can be created only if it is handled by the Chief Minister of the State. Sir, this is not the only solution that will be helpful. Other things are also there. Very enthusiastic officers of integrity who have got zeal to serve the public must be selected and must be appointed. A very fine choice is necessary. Gram sevaks at all levels must be of very high integrity. One year back I had to purchase certain seeds from a Gram Sevak and that was glerycedia, a leaf growing plant for manure and he sold me some seeds of grass. If that is the efficiency we have, it will not pay us in the long run.

Then, Sir, progressive land reforms are necessary. A large section of the public is groaning under confusion and frustration. It also feels that whatever is grown by the sweat of their brow does not go back to them but to the middlemen. The provision of Bombay Land Reforms Bill also known as Tenancy Bill not being progressive, is very reactionary and will create further discontent especially in the areas of North Karnatak. In those areas where progressive land reforms have been in force, people had a sense of confidence and they were looking ahead that they would become owners of land which they have been cultivating. As a matter of fact, the benefits which were bestowed on them have been removed in a very reactionary manner by the Land Reforms Bill which has been recently passed and their counterparts in Maharashtra State who have been enjoying the benefits of the same Act are virtually masters of the land they are cultivating and I am sure better enthusiasm prevails there. In order to have greater zeal and enthusiasm on the part of raiyats, progressive land reforms are necessary. Otherwise there will be frustration and the Grow More Food Campaign will be only a publicity stunt and nothing more. Then Sir, a co-ordinated plan must be necessary to gain self-sufficiency in

foodgrains in this State. There should be another plan also to grow such items like pepper, cardamom, cashewnut and such other spices which have got great value not only in this country but also in foreign countries and they are popularly known as dollar earning commodities. In this country, we have much cardamom cultivation which can be stepped up. The same is the case with pepper. This State must also go ahead with the Plan of the Government of India and cultivate them in places where these things can be grown on a larger scale as there is great possibility of export. Cardamom is a commodity in respect of which this country had a monopoly which is also likely to be upset. Same is the case with cashewnut to a very large extent.

Sir, there is a paragraph in the Hon'ble Finance Minister's speech about sympathy being shown to low paid servants. It is certainly welcome. There is a section of low paid servants in North Kanara District who are called Ugranis; that means Government servant attached to the village officers; he gets only Rs. 9 till he completes 10 years of service and after the completion of 10 years of service, he gets one rupee more and that is the pay he gets till his death or retirement. The Government servant or peon getting Rs. 9 or Rs. 10 is simply a matter of shame to everybody. The matter had been represented for the last so many years and if I am right, one I.C.S. Officer was appointed to go into the matter and a committee was appointed under his supervision. He went to North Kanara District in the year 1958; God knows what has happened to that Committee. Therefore, I earnestly and respectfully urge that the matter may be looked into and justice may be done as early as possible to that section of public servants.

Sir, one thing about the books and especially about the publication of Marathi text-books; there is great delay even till the date of examination, these books are not supplied under one plea or the other. If that is the state of affairs, what sort of protection is meted out to Marathi areas. Is it not mockery if text-books are not made available till

the fag-end of the year or till the date of the examination itself? Therefore the matter must be looked into very seriously.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ನಲಮಂಗಲ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ ಈ, "Vote on Account" ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹು ದೀರ್ಘವಾದ ಮತ್ತು ವಿಪುಲವಾದ ಚರ್ಚೆ, ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯಿತೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ವರರು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದರು. ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಮಿತ್ರರು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಬಿಲ್ಲು ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೆಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು, ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದರು. ಅವರು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾಗಿರುವ, ನೂತನ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಿರುವ ಹೊಸ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ಮೂರು ವಾರಗಳು ಕಳೆದರೂ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳಿ ವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಚನೆಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮೂರು ವಾರ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ; ಕೇವಲ 18 ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಕೇವಲ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿರಾಯಾಸದಿಂದ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕದಿಂದ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಜೇಡದ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನಗಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ಬಡಗಿ ಒಂದು ರಥವನ್ನು ನಿರ್ವಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮರವನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕದಿಂದ ಚುನಾಯಿಸಿದರೆ ರಥ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಆಗಲಾರದು, ಹೀಗೆಯೇ ನಾವು ಚುನಾವಣಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬರೀ ದೃವಾದ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅದನ್ನು ರಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮೂರು ವಾರದಲ್ಲೇ ಮಂತ್ರಿ ಸಂಪುಟವೊಂದನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ, ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದ 'ಸುಭದ್ರ ಸರ್ಕಾರ' ಎಂಬ ದರಲ್ಲಿ 'ಸು' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮರೆತರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ಯಾರ್ಟಿ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸುಭದ್ರವಾದ ಸರ್ಕಾರವೇ ಬುನಾದಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡರೆ, ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸುಭದ್ರವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗಮನಿಸಬೇಕು. 'ಸು' ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಯಂತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ನಾಯಕರೇ ಆಗಲಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿಯೂ, ವಿವೇಕದಿಂದಲೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ

2.30 P.M.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ದೊಡ್ಡದಾದಂಥ ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯಾಬಲದಿಂದ ಕೂಡಿದಂಥ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಬೇಕು, ಬೇಡ ಎಂಬ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ)

ಮಾತನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹಿರಿಯ ಜನರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೀಡಾಗಬಾರದು. ಕೇವಲ ಜನನಂಜ್ಞೆ ದಾಮಾಪ್ತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಹದಗಿನಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಟರಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಆಯಾ ನಂದರ್ಭ, ಆಯಾ ದೇಶದ ಪಾತಾವರಣ, ಆಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಪ್ರಗತಿ ಸ್ವಭಾವೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಕ್ಕದು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂತೂ ಅದು ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇವಲ ಇಲ್ಲಿ ಜನನಂಜ್ಞೆ ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರ ದಿಂದಲೇ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ನಿಜವಾಗಿರಲು ಭರವಸೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತುರದ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಚಾನ್ಸ್‌ವುಂಟೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ.—ಅದು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಸಾಧ್ಯವೋ ಹೇಳಲಾರೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಅದು ಬೇಕು, ಬೇಡ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವ ವನಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ಕಡೆ ಇರಲಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜರಾಶಯ ಬೇಕೇ, ಬೇಡವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಬಡ್ತಿ ಬಿಟ್ಟ ನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ತಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಕೆಲವಾರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೇ ನಿಂದಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಮಾಡಬಾರದು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಪ ನಂಬಿಕೆ, ಒಂದು ಸಂಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಅದರಿಂದಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದುರ್ಭಾವೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರ ವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತಾ ಚೆಕ್ಸ್ ಬುಕ್ಸ್ ಹೀಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದೂ ವಾದಮಾಡಿ ದರು. ಎಷ್ಟು ಜನಗಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾಗಿ ತಜ್ಞರಾಗಿ, ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಶ್ರಮ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಈಗ ಅದರ $\frac{1}{2}$ ಭಾಗವೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ The best educationists in the world have not come to a conclusion as to on what subject matter education is dealt with ಎಂದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಈಗಿನ ಜನರ ಮನಸ್ಸು ಸರಿವರ್ತನೆ ಯಾಗಿ ನೆಟ್ಟಗಾಗುತ್ತದೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನ ಇನ್ನೂ ಇದುವರೆಗೆ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೊಸರಾಜ್ಯ, ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಹೊಸರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣವಾದಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. Any law of procedure in administration is at best an experimentation in administration.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಏನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದರು ಅದು ಹೊಸದಾಗಿ ಮತ್ತೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅತಿಮಿತಿ ಎಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಗೆ ಈಡಾಗ ಬಾರದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷವಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರಾಗಲೀ ಈ ಭಾಷಾಗೊಂದಲ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದು ಸರಿ ಯಾದುದಲ್ಲ; ಸಮಂಜಸವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ವಯಸ್ಸು ಕೇವಲ ಐದು ವರ್ಷ ಗಳಾದ ಕೂಡಲೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಹಾಕು ತ್ತಾರೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ನ್ನಳದ ಭಾಷೆ, ಒಂದು ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಭಾಷೆ, ಒಂದು ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆ—ಹೀಗೆ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನಷ್ಟು ಭಾರ ವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಆ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೂರು ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವುದು ಹೇಗೆ ಭಾರವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಏನೋ ಒಂದು ಟೀಕಾಧ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರೆ ಏನಾ ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನ ವಿದೆಯೆಂಬುದು ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿರಲಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕದಂ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲವನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬ್ರಾಡ್ ಬೇಸ್ಡ್ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಎತ್ತಿದರು. The same base can be opposite to or of the top of the other triangle ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆಯ ಬಾರದು. ಬ್ರಾಡ್ ಬೇಸ್ಡ್ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಗುಂಪು ಮತ್ತು ಅದು ಒಬ್ಬರ ಹಿಂದೆ ಹತ್ತು ಜನರಿದ್ದಾರೆ; ಏನು ಮಾಡೋಣ ಈ ಭಾವನೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ರಚನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು: ಅಂತಹ ಥೋರಣಿಯನ್ನು ಪತ್ರಿಕಾಕಾರ್ತರು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿ ದರು. ಕೂಗಾಡುವವರನ್ನೇ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದೂ, ಎವೇಚನಾಶಾಲಿಗಳು ಅದರಲ್ಲಿರಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮಹತ್ತರವಾದಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎಡು—ಮೂರು ಸಲ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಮಾತ ನಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಆಹಾರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾದಾಗ ದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿರುವುದರೊಳಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು, ನಿಜ. ಆದರೆ ನಾನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರೇ ಆಗಲೀ, ಇಡೀದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮ ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಯಲ್ಲಿ ಯೂ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ನಿಗಾಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ಇರ ಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕಂಟ್ರಿ ಯಾದುದರಿಂದ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಗಾಕೊಟ್ಟೇ

ಮೂಲಭೂತ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಬೇಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದು ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ, ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಟರ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್ಸ್—ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ನಿಗಾ ಕಡಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ನಿರ್ವಿವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಜಲಾಶಯಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಹೊಟ್ಟೆ ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್‌ನಿ ನೋಡಿದ ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ತಪ್ಪಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅತ್ಯಮೇಧಯಾಗ ಪೂರ್ವಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜ ತನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಪ್ಲಾನ್ ಮುಗಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಂಡರೆ ಅದು ಬಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆದಂಥ ಪ್ರಗತಿಯ ಮಟ್ಟ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಮೂರನೆಯ ಪಾಂಚ್ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಯಾದ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಇಂತಹ ನಿರ್ವಿವಾದ ಮಾತನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೇಳರು ಎಂಬ ಆಶಾವಾದ ನಮಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ತಜ್ಞರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಈ ಯೋಜನೆಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ, ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದೇವೋ ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ವಾದಸರಣಿಯನ್ನು ನಾನಾದರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆನಿಸಿವೆ, ಅವುಗಳ ಪರಿಹಾರವೇನು ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು suspicion on this side or on that side ಬಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೆ ಆಗ ಅವರ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಮೆರಿಟ್ ಅಥವಾ ಬೆರೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬ ವಿವೇಚನೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ನಮ್ಮನೆ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ವಿನೋದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುವುದು ನನಗಿಂತೂ ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತ್ತೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ. ಈ Vote on Account ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಾದವಿವಾದಗಳಾಗತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶವೇನೋ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಪೂರ್ಣಬೆಂಬಲವನ್ನು ಸತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ—ಜೈಹಿಂದ್.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿರುವ ಈ ಒಟ್ ಆನ್ ಆಕೌಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸಿತು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಆಳುವ ಪಕ್ಷದವರು ಹಾಗೂ ಇವತ್ತು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕವರು ಈ ಸಭೆಯ ನಾಯಕರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಈ

ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಇವತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಖಾತೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಈಗ ಅವರು ಹಾಜರಿಲ್ಲ, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನಮಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು; ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ನೀವು ಅತ್ತೆ ತಕ್ಕ ಅಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಆಯವ್ಯಯದ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ತೊಡಗಬಹುದು ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಶ್ವಾಸನ. ಅವರು ಹಾಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಆ attitude ಮನೋಭಾವವಿನಿಂದ ಅದು ಬಹಳ ಬಂಡನೀಯ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ತೀರಾ ಅವಮಾನಕರ. ಈ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಹಳ ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂದು ಆಳುವ ಪಕ್ಷದವರು ಭಾವಿಸಿದಂತೆ ಇದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಅವರು ಯಾರೋ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇಷ್ಟೊಂದು ದಿವಸ ಆಯಿತು ಮೂರು ವಾರ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು ಒಂದು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ರಚನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ: ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೂರು ವಾರ ಆಗಿಲ್ಲ ೧೦ ದಿವಸಗಳು ಮಾತ್ರ ಅದುವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ! ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅಂಥಾ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವೂ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಹೇಳುವವರಿಗೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ತೀರಾ ಅವಮಾನಕರ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೆ ದೇಶವೇ ಅಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಈ ನಾಡಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಮಹಾಚುನಾವಣೆಯ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿತು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಆಶೆಯನ್ನು ಕೆಲವರಾದರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆ ಆ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತಣ್ಣೀರು ಎರಚಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ? ಯಾರು ಕೆಲವರು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವವರಿದ್ದರು ಅವರ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವಿಶ್ವಾಸ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲವೇ ಇಲ್ಲ, ಯಾರಲ್ಲಿ ಅವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು? ಇಡೀ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮೇಲೆ ಅವಿಶ್ವಾಸ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು. ಅದು ಇಡೀ ಜನತೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಜನತೆಯ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡಬಹುದು. ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಅವಮಾನದಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಇದ್ದೇನೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ ಇವತ್ತು ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ವಿಶಾಲತಳಹದಿ, ವಿಶಾಲತಳಹದಿ ಎಂದು ಈ ವಿಶಾಲತಳಹದಿ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಶಾಲತಳಹದಿ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ 'ಸಂಖ್ಯೆ' ಆಗಬಾರದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಕಡೆ ರಚನೆಯಾಗಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನೂರು ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು—ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲೂ ೧೩೮-೧೩೯ ಜನ ಇದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಮಂತ್ರಿ ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ಎಂದು ಏಕೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬಹುದು. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿಯೇ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ನಡೆಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಏಕೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬಾರದು? ಇವತ್ತು ಅಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಲುವು ಏನೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಒಬ್ಬರು ದಿವಾನರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಬಳ ನಾವು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಿತಿ ಮೀರಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ, ನಾವಾದರೋ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು, ದೇಶಸೇವೆಗೆ ಬಂದಿರುವವರು, ತ್ಯಾಗಮನೋಭಾವದಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವವರಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ದೇಶಸೇವೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೋ? ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಶಾಂತಳಹದಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಆ ತುದಿ ತನಕ—ಈಗತಾನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀಮಾಣ್ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರರ ತನಕ ಹೋಗಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಈ ಕಡೆ ನಿಲುಕುವಾಗಲೂ ಅವರಿನಬೇಕೇ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಶ್ರೀಮಾಣ್ ಕಂಠಿ ಅವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಡೋಲರಾಂ ಮನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ದಾಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವೇ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಇವೊತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕಲಪಗಳಿಗೆ ಈ ತರಹ ಬಾರದೇ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೇಪರ್ ನಲ್ಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬಂತು. ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇರುವುದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಆಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಧೋರಣೆ, ನೀತಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುಗಳು ಇದ್ದರೆ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕಾದುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊನೆಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಆಯವ್ಯಯದ ಮೇಲೆ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂದಿನ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಆದಾಯ ವೆಚ್ಚದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಇವತ್ತು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಜಿತ್ತಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದವರು ಹೋಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೋ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಇಷ್ಟತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಖ್ತಿ ಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎರಡು ದಿವಸ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ

ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ (ಶೃಂಗೇರಿ).— ಹೋಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನರ ಅವನವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದು. ಮಾಮೂ ರಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ಕಡಮೆ ಬಿಡು ದರಿಂದ, ಖೋತಾ ಬಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ರೀಕೂಪ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಖ್ತಿ ಮೆಂಟರಿ ಡಿಪಾಂಟ್‌ನನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ವಿವರಣೆಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸಖ್ತಿ ಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ವೇಲೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ

ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಕೇಳಿರುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆ ಕೇಳಿರುತ್ತಾರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಹೇಳಬೇಕು; ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ತೀರಾ ಹೊರಗಡೆ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದು ಈಗ ಒಳ್ಳೆ ಆನ್ ಆಕೌಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನ ಆಯ ವ್ಯಯವೇ ಇದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಣ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಕಾರಣ ಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಶ್ರೀಮಾಣ್ ಕಂಠಿ ಅವರು ಇವೊತ್ತು ಸ್ವತಃ ಮುಖಂಡತ್ವ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲವನ್ನು ರಚಿಸತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಬೇರೆಯವರ ಪರವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲವನ್ನು ರಚಿಸತಕ್ಕ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿರತಕ್ಕವರು. ಅದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ; ಸಭೆಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ; ದೇಶಕ್ಕೆ ಈಗಾರೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ವತಃ ಶ್ರೀಮಾಣ್ ಕಂಠಿಯವರೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ವಿಷಯ. ಇನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಆದಮೇಲೆ ಹೈಕಮಾಂಡ್ ಎನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 208 ಜನರನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಅರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆಬೇರೆ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಇರಬಹುದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ೧೪-೧೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನುಭವ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ರಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಏನು ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೈಕಮಾಂಡ್ ನವರು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವವರನ್ನು ಮಂಗನನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕುಣಿಸುವಂತೆ ಕುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

Sri GANJI VEERAPPA (Harihar).— I rise to a point of order. Is it proper on the part of a Hon'ble member to criticise a third party who is not here to defend himself? The High Command is not here to defend itself and the Hon'ble member is criticising the High Command. Is he entitled to do that?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Why not?

Mr. SPEAKER.—One thing I observe is that interruptions by Hon'ble members are too many. A casual observation made here and there and very seldom used is not bad in itself, but I have been noting a tendency among the members to interrupt on every occasion. Interruptions from many members on a remark or point made by a member are not very commendable.

With regard to the point of order raised by the Hon'ble member Sri Ganji Veerappa, the scope of the discussion includes a variety of things.

It is a very wide subject. I have been observing how the member has been developing it. I was feeling that he was almost transcending the limits, but I do not think he has as yet transcended the limits and, therefore, there is no point of order in it.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಅದುದರಿಂದ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. ಯಾವ ಪಕ್ಷವೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿನವರು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಪಾದವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member has sufficiently dealt with that aspect. He may kindly proceed.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಅವರ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನಾರ್ಥ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಆಳುವ ಪಕ್ಷ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ರಚನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗುಂಪುಗಳಿಗಿರುವವನ್ನು ಒಳ ಜಗಳವನ್ನೂ ಅದಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಹೊತ್ತು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಕೆಲಸ ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಇನ್ನು ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ನೋಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಏನೋ, ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಗೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅರಂಭವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಕಳವಳ ಮತ್ತು ಅನುಮಾನ ಉಂಟಾಗಿವೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಎಷ್ಟು ಕಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—You have already taken fifteen minutes.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಇದರ ವಿಷಯ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಏಳೇಂಟ ದಿವಸ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಬೇಗ ಗೋವಿಂದ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ—'ಗಿರೋಟೆ' ಹಾಕುವುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ; Guillotine ಎನ್ನುವುದು ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಶಬ್ದ ...

Sri J. H. SHAMSUDDIN (Honavar).—Is it a parliamentary word?

Mr. SPEAKER.—There is nothing unparliamentary about it. It is a bit of humour. The member may proceed.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಇನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುವುದಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನೇ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರನ್ನಾಗಿ ೨೨೦ ದಿನವಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಅವಕಾಶ ಕೊಡ

ಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Can the appointment of Governor be the subject of discussion on Vote on Account?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I want to know whether it is a point of order that he is raising.

Mr. SPEAKER.—Whether it is a point of order or not is to be judged by me and not by the Hon'ble member. The Hon'ble member should not sit in judgment over that, but leave it to the Chair to decide. The Hon'ble member's interruption is not going to add to the efficacy of the point and make it more serious than what it is. Therefore, I would request the Hon'ble member not to make such interruptions hereafter.

With regard to the point of order raised, there is really no point of order. There is nothing objectionable in what the member has said. He only says that Government should not give aid to such things.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ ಆತನಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ವಿಂಗಡಣೆಯ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಹೀಗೆ ನಡೆಯಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾರೋ ರಾಜರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, 'ದೇಶದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಪ್ರೀವಿಷರ್ಸ್ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು.

Mr. SPEAKER.—I do not know whether that is within the ambit of the debate now. When we are discussing the various Demands, it is not within the scope of discussion to say who should hold the office of Governor, whether the Rajapramukh or any other person. I do not think I should encourage a suggestion to be made through the House to another person as to what he should do with regard to the privy purse or allowance.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, “Charged amount” ಮೇಲೂ ಸಭೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—Privy purse is something given under a treaty and is different from allowance given to the Governor.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಜರು ಪ್ರಿವಿ ಪರ್ಸ್ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇದು.

ಇನ್ನು ಕೋರ್ಟುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುರಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ದಾಸಗುಪ್ತ ಅವರು ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿ ಬಂದರು. ನಾನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದೇಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಂಡೆವು. ...

Mr. SPEAKER.—Before the Hon'ble Member develops the point, I would like to remind him that the power of appointment of the Chief Justice or the Judges of the High Court is with the Centre and not with the State Government.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಅದರೂ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಡದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Not with regard to the appointment of High Court Judges.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳದೆ ಹೈಕೋರ್ಟು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ನೇಮಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು, ಇವರು ಒಂದು ಪೇನಲ್ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಗೆ ಕೇಳತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದೂ ಕೂಡದೆಂದು ತಾವು ‘ರೂಲಿಂಗ್’ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ತೆರೆ ಬಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಹಾಗಾದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೇ ?

Mr. SPEAKER.—I said only with regard to appointment that the final authority rests with the Central Government and not with the State Government. I did not say that the Central Government would or would not, should or should not or cannot consult the State Government.

Members can offer general remarks, but to single out certain names for appointment as High Court Judges or to refer to the appointment of an outsider or other person as Chief Justice which is a thing of the past, may not form the proper subject for discussion on “Vote on Account”.

Now it is 3 o' clock. The House will now rise and will meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

Members' Representation

*Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, before we proceed with the business, I wish to bring to your notice one thing. You said, Sir, that the interruptions and interjections were too many. The previous speaker said that interjections and interruptions were like ‘jumping like a monkey’ and after eight or ten days he gave a ruling, and said that he never meant that and let not the members feel wounded. I want a clear ruling from you in regard to interjections and interruptions. They are permitted under the Rules. So, I want to know whether it is the privilege of the members to interject and interrupt or to keep quiet till they get a chance. We feel it rather irksome and we feel just like students. I would like to know what exactly is working in the mind of the Hon'ble Speaker. Are we to proceed according to the Rules or are we just to keep quiet till we get a chance to speak on the Budget or whatever might be the subject matter that may be under discussion? This matter has been agitating me for the past four days and it is pricking my conscience. For the past five years I never felt anything like that.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member was pleased to mention that interjections were permitted under the Rules and when I requested him to mention the rule under which these interjections were allowed, he referred to the convention because the perusal